

szmü, Népszínház, 1904. »Enyészet«, népszmü (Pécsy Istvánnal), Nemzeti Színház, 1905. »Mindnyájunknak el kell menni«, alkalmi játék (Faragó Jenővel) Vígszínház, 1914.

Szaktmunkái: »Komédia«, 1914. »A beszéd művészetek«, 1916. »Emlékezések«, 1921.

Felesége: Berzétéy Ilona, színésznő, a Vígszínház tagja, sz. 1876-ban, Budapesten. Színipályára lépett 1895-ben, férjhezment Hegedüs Gyulához 1901-ben.

(Pünkösti Andor.)

Hegedüs Gyula, színész, sz. 1869. febr. 15-én, Debrecenben. Színpadra lépett 1882-ben, Kőszeghy Endre színigazgatónál.

Hegedüs Irén, színésznő, sz. 1894. szept. 12-én, Budapesten. Színpadra lépett 1918. június havában.

Hegedüs István, sugó. Színpadra lépett 1860. márc. 25-én.

Hegedüs István, (magyarzsákodi), filológus, a Kisfaludy Társaság tagja, az Akadémia rendes tagja, egyetemi tanár, sz. 1848. szept. 7-én, Kolozsvárott, megh. 1925. dec. 31-én, Orosházán. A kolozsvári, majd a budapesti egyetemen volt a görög nyelv és irodalom tanára s közben sokat foglalkozott szépirodalommal is. Két drámáját játszották, »A költő leánya« és »Az éjféli párba« címen, 1881-ben, Kolozsvárott, majd ő fordította magyarra Schiller »Wallenstein halála«-t és Grillparzer »Medea«-ját és az iskolákban az ő fordításában tanították Göthe »Hermann és Dorottyá«-ját. Szaktmunkái: »Euripides és Goethe Iphigeniája.« 1880. »A tragikum lényege és a görög tragikusok«. »Aiskhylos »Perzsák« c. tragédiája«. »A testvérgyűlölet tragikuma Aiskhylosnál.« »A kolozsvári Nemzeti Színház pályadíja«. Kolozsvár, 1889.

Hegedüs István, (cs. n. Vojnits), sz. 1833. jún. 3-án, Szabadkán. Színpadra lépett 1857-ben, Budai József színigazgatónál.

Hegedüs (Benedikt) István, színész, Színpadra lépett 1863. jan. 1-én.

Hegedüs István, színész. Színpadra lépett 1870-ben.

Hegedüs Lajos, színész és író, sz. 1818. ápr. 18. körül, Kisújszálláson, megh. 1860. júl. 18-án, Pesten. Egyetemi tanulmányait abbahagyva, 1836-ban Fánecs Lajosnál színészé lett. 1841—58. között Győrött színészkedett. 1849-ben mint honvédhadnagy küzdött a szabadságért. 1851. ápr. 7-én fellépett a Nemzeti Színházban a »Robin orvos«-ban, de csak 1858. okt. 8-án volt első fellépte mint szerződtetett tagnak. 1859-ben elvesztette feleségét és e csapás miatt búskomorra lett, elcsüggedten élt, mígnem lassú betegeskedés véget vetett életének. Érdemei mint íróé, színészé s színigazgatóé kétségtelenek s emléke a magyar színészet történetében maradandó. Győri színigazgatása alatt Blaha Lujza (L. o.) nála lett színésznő. Színművei: »Bibor és gyász«, dr. 5 felv. 100 arany jutalmat nyert Jókai: »Könyves Kálmánja«-val együtt 1856. jan. 5. Nemzeti Színház. »Róma leánya«, trag. 4 felv. 1859. ápr. 12. U. o. »A hazatértek«, dr. 4 felv. 1851. máj. 24. »Rózsakirályné«, népsz. 1851. nov. 29. Zenéje Bognár Ignáctól. U. o. »Nagy Lajos és kora«, dr. 4 felv., utójátékkal. 1856. szept. U. o. »Egy szegény ifjú története.« Feuillet után Feleky Miklóssal fordította. 1859. jún. 18. U. o. »Attila«, dr. »Államférfiak«, dr. »Én csillagzatom«, vj. »Kamélias hölgy« (Dumastól). »Három peleskei nótárius«, vj. Történetét megírta Jókai »Egy család tragédiája« című rajzában.

Hegedüs Lajos, színész. Színpadra lépett 1862. nov. 12-én.

Hegedüs Lajosné (Bodenburg Lina), színésznő és énekesnő, a magyar népdalok egyik legkiválóbb előadója, sz. 1837. jún. 22-én, Kéthelyen (Somogy m.), megh. 1859. szept. 19-én, Pesten. Atyja: Bodenburg Károly 1848-as honvédhuszár kapitány, anyja: Steinbach Mária. A szabadságharc lezajlása után Miskolcon, majd Kassán nevelkedett. Apácák nevelték és mégis színésznő lett. A színház iránt már a nevelőintézetben is nagy érdeklődéssel viseltetett. Ha csak szerét ejthette, színdarabokat olvasott. A benne rejlő nagy